

Szerkesztőség:

Kaposvár, fő ut 35 sz. a.
Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény, kézirat, ismeretleire szánt könyv.

Kiadó-hivatal:

Jeiteles H. könyvnyomdája
Kaposvár.

Írta: Ezen című az előfizetési pénz hiányos és nyitási s általában a lap anyagi részét illető minden közlemény.

NÉPJOG.

Előfizetési díj:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések főlvetelnek:

helyben a kiadóhivatalban,
továbbá Budapestben Hasenstein és Vogler, Goldberger A. V. Láng és társa B és ben Hasenstein és Vogler, Oppelk Alajos, Mosse Rudolf, Daube G. L. és társa s Rotter és társa irodáiban.

Megjelenik minden pénteken.

A szegény-ügy.**Mélyen tisztelt megyei közönség!**

Városunk képviselőtestülete a polgármesteri évi jelentésből fájdalmasan látta megerősítve azon tapasztalatát, hogy a mostoha viszonyok folytán a szegényedés mindennap nagyobb mértékű és hogy sietve közeledik a társadalmi és állami élet réme: a pauperismus.

Ezen észleletét kívánta közölni a megyei közönségével. Tudtára kívánta adni a megyei bizottmány, mint a közélet egyik nevezetes tényezőjének.

Felhívja a megyei-közönség figyelmét és kéri, hogy ne tekintse ezen figyelmeztető szót időn és helyen kívüli panasznak, hanem méltassa azt beható és megfontoló tanulmányozás és figyelemre.

Keresse fel az okokat külön-külön és vegye boncolás alá az okozott állapotokkal együtt Sorozza azokat érdem és fontosság szerint és mérlegelje hatásuk terjedését és erejét. Hasonlítsa össze az általános vagyónállapotokat a múlt évtizedekkel és tegyen számítást a vagyónapadás arányairól.

Nézzé meg, mi része van ezen kór állapot előidézésében az állami adók nagy terhének?

Vizsgálja meg, mit hoz hozzá a nagy katonai létszám? és ennek folytán a java munka-erőnek a productiv térről elvonása?

Mit számít a sok állami adózástól az impro ductiv kiadás?

Minő tekintetet érdemel a gyáripar teljes hiánya?

Minő súlyjal bír az ipar pangása, védtelensége, képzett munkások hiánya? Mit ront a sok vásár?

Minő értéket pusztít el az erkölestelenség? Mibe kerül a fényezés?

Miért hanyatlott a legdrágább tőke: a munkakedv?

A mezőgazdaság rohamos hanyatlását a mostoha időjárás maga idézte-e elő? vagy a forgó tőke-hiány?

Vagy talán a bizonytalan kereskedelmi összeköttetés?

Végre az értéknek sok kézből kevés kézbe szorulása, az általános vagyoni állapotok ezen romlása miben leli magyarázatát, maga é esupán az uzsora? vagy tán más factorok is? a sok nemzeti értéknek idegen országba kivándorlása csak az államadósságok kamatjával történik-e, vagy egyesek számitatlansága is tetemesen mozdítja ezt elő?

Mérje meg, hogy ezen okok közül melyiktől ered nagyobb romlás — bírálja el melyik részen lehetne előbb gyorsabban segítyt, enyhülést hozni, és javulást eszközölni?

Mi az, a mit részben a társadalom, és mi az, a mit csak az állam tehet?

Mit lehet példával és mit lehet törvénynyel eszközölni?

Ezen vizsgálódása és elemzése eredményét mondja el a kormánynak, a képviselőháznak. A napi sajtó útján tegye közzé és hívja fel az ország közönsége figyelmét, mert ez módjában, de sőt kötelességében áll.

Ezen panaszlott állapotok létezését érezte a törvényhozás is, midőn az új végrehajtási törvényvel igyekezett a vagyónmorzsáit megvédeni, de az csak irgalom, nem termelés, csak utolsó kenet.

Érezte ezt a törvényhozás az elkésztett alkotott uzsora-törvény alkotásával, a mely a szerencsétlen áldozatok temetése után hozna gyógyító irt.

Itt gyökeres javítás, átalakító, újáteremtő alkotás szükséges minden irányban, mert az elszegényült, tönkretett ország kenyeret fog kérni szabadság helyett és jogait odaadja az elsőnek, ki neki, az éhezőknek, enni ad.

A vagyontalan ország kész préda a szomszéd vagyonnak és kard helyett kölcsönrel győzik le.

A szegény nép szolga lesz, és a szolga munkája gyümölcsét élvezendi az idegen ur.

Hasztalanná lesznek a polgári jogok, a szabadelvű intézmények, a szabadság egy oly népek, a mely a nap nyomora miatt nem emelkedett fel ezen kérdések magaslatáig és a melynek minden lelki, testi vagyona mindig eladó az első vevőknek.

Nem részletezzük tovább ezen dolgokat, csak arra kérjük a megyei közönséget, hogy méltassa gondos tanulmányozásra ezen előterjesztést, és intézkedjék legjobb tudása és ereje szerint.

Minden tisztelettel

Kaposvár város képviselő-testülete.

„A vármegye építkeznek.“

— A Népjog 4-ik számában megjelent közleményhez. —

Tehát: „A vármegye építkeznek!“ Az említett számban megjelent cikk úgy vélekedik, hogy a jelenlegi börtön (levéltári) épületet szándékoznak felemelni.

Gyönyörű dolog lenne biz ez. Oly épület emelni feljebb, a melynek földszintjén a rabok börtöne, ebből a ritkább légből törekvő gőzök, — tán mi a s m á k is — az üdőbb légnyerés szempontjából nyitva levő ablakokon s ajtókon át gyönyörrel bekvártélyozhatnák magukat az e g é s z s é g e s emberek szervezeteinek megromlására.

S aztán minő értelme lenne emez épület felemelésének?

Tán azt akarjuk általa elérni, hogy a kö-röskörül létező s a megyei tulajdonát képező házak tömkelegébe egy kalitka-módon feltűnő házat dugjunk s ebben rontsák a tisztviselők és kir. hivatalnokok az egészségüket? — De ettől, a mi fő, ha eltekintünk is, nyerne-e általa K a p o s v á r, a vármegye székvárosa szépítészet tekintetéből valamit? — S nyerne-e a törvénykezés is egyszersmind, a melynek egyik ága, vagy talán mind is beleférhetne? — Semmit!

E törvény tehát bukni kell! — Érvekkel mutatjuk ki.

Mindennél, s így az építkezésnél is fődolog a pénz s aztán a czélszerűség kérdése.

a) Van-e pénz?
b) Ha van, mennyi?
c) Elég lenne a Teleky-utczában elvonuló magtár alakú vármegyei épületnek emeletre vonásához?

d) Czélszerű s elégséges lenne-e eme felemelő épület ahoz, hogy benne a kir. törvényszék s a kir. járásbíró elhelyezkedhessenek?

e) Mint eszközölnöd ennek felépítése?

Elővontunk öt oly kérdést, melyek mindegyike is elég fontos.

F e l e l e t : I-ször, pénz van; a vármegye gyűlésén mindig előforduló pénztár-vizsgálati — tehát „nyilvános“ — jegyzőkönyv szerint van:

TÁRCZA.**Szegény ember szegény fia.**

— Életkép. —

Zsindelyezik a kaszárnya tetejét,
Oda várják a legénység eljöttét.

Népdal.

— Jó napot János, hát kendet mi jó hordozza itt? Talán most is a régi törvényszéki végzést hordozza a birtokkebelezésről, vagy mi egyéb?

— Szerencsés napot, isteni áldást kívánok kigyelmednek is — válaszol szegény öreg János gazda. — Nem azért jártam most uram, hanem hát egy kis tartozásom van idebent, annak a kamatját fizetem le. Azután egy receptet hoztam szegény Pista fiannak, meg akarom csináltatni, mert nagyon oda van szegény. — Hiszen ősméri kigyelmed szegény Pistát, firer volt az Albrekneknel?!

— No hát hogy ne ősmerném, derék, becsület-tudó fiu. Ugyan mi baja esett? Meghült? De hisz ez uri nyavalya. Nagyot emelt? vagy mi lelte?

— Nem biz az uram, hanem hogy haza került Herzegovinából, hát el kezdett köhécselni, azután fájásai lettek, a hideg ellelte és csak nem bírja magát összeszedni! Valami orvosságot irt neki ott kin a doktor, majd ezt is megpróbálom, talán segít, de bizon nem sok a reménységem. Az Isten tudja, az a szegény gyerek ugy megy össze, mint a hetes jászón.

— Jaj János, gondolom már én, mi baja lehet a szegény fiunak! Az csakugyan baj. Arra nagyon helyes lett volna őt ide behozni és itt megvizsgáltatni az orvosokkal. Mert itt vannak ügyes orvosok, jó tanácsadók. Hiszen magának, János, vannak jó lovai, mért kiméli azokat, ilyenkor szolgáljon a ló.

— Hm! — válaszol az öreg — kigyelmed még mindig 1867-ből beszél, a mikor engem saját házamnál ősmert. Jaj uram! régen volt az, de már magam is alig hiszem, hogy igaz volt...

— No de csak nem pusztult ki teljesen vagyónából, és nem ment tönkre egészen?

— Hát miután nem tudja az ur, elmondom az azóta történeteket.

Kigyelmed tudja, hogy egy kis fertályom volt, adósságmentes kis birtokom, ebből kijárt pár száz forint a testvérhugomnak. 70-ben elhalt, tehát annak a részét ki kellett fizetnem, ebből vagyok valamicskével adós az árva-kasszának.

Láttam, hogy ez az adósság engem megnyom, mert időközben két tinóm is eldöglött, másikat nem vehettem, vonó erő nincs, a gazdaság tönkre megy.

Tehát beállottam urasági cselédnek. Ott szolgálom most garmadoson, a mi azóta szinte bérbe ment, saját kis vagyonomat bérbe adtam, hogy vénségemre legyen hová hajtani fejemet. Majd a gyerekek is nőnek, gondolám, azokból is lesz kisbéres, bojtár, mi egyéb, és mire nő-sülnek kell, nem leszünk semmi nélkül. — No ez a gondolat nem is volt helytelen. De hát szegény anyukom mindig évelődött, nem birt belenyugodni a dologba.

„Micsoda szégyen gyalázat ez — mondotta nékem — kigyelmed falunkban előjáró volt, az én édes apám bíró-viselt ember, azután most én béresné, a gyerekeink béres gyerekek! Én, a ki soha más udvarába másként, mint hívott vendég nem voltam, küszöbömön soha más, csak a hajlékomat szerető rokon és jóbarát tette be lábát. Én most közös szobában lakom, idegen cseléddel, egy tűzhelyen főzök pörölő, tiszteltlen hadakkal, kigyelmed követválasztó szavazó polgár volt, most pedig lesz jognélküli cseléd!

Édes jó Istenem, de megvertél, de megaláztál engem!“

A szívem elfacsarodott ezen szemrehányásra, de ártatlan vagyok abban, hogy szolgaságra hajtom nyakamat, hiszen én családom javát keresem.

Feleségem egészsége napról-napra hanyatlott a cselédeletemben. Nem tett soha többé szemrehányást, hanem sirva találtam igen sokszor.

Egyik ünnepnap azt mondom neki. „Édes anyukom, menj el a templomba, vidd el ezt a kisebb gyereket is, látod, elfel-jt imádkozni is, szegyenlem magamat Isten és ember előtt, — hiszen én tanítottam őket és tudtak is szépen, mikor az iskolából haza jöttek. Most meg elfel-jt Isten-imádkást, ember-becsülést.“

Szegény jó feleségem, mintha most is lát-nám elfanyarodott arcát, felsóhajtott és így felelt:

„Ugye én menjek a templomba a kisebb gyerekekkel imádkozni nyugodt jó lélekkel, te meg addig a nagyobb gyerekekkel dologra mégy, mert az a parancsolat! Hát hogyan szoktunk mi ez előtt ünnepelni? Együtt imádkozva, akár itthon, akár az Isten házában. Én most menjek imádkozni, vagy pedig 12 egy szobában ajtatokodjam. Jóságos Istenem, én a mit imádkozom, az csak keserű panasz és átkozódás!“

A ránk jött téiben szegény jó feleségem kiszüvedett. Utolsó sóhaja az volt, miért nem nyughatik ott saját falujában saját vérei közt!

Ekkor köszöntött be hozzám a valódi szerencsétlenség. Mert a szegény elhagyott férfi, még ha ur is, nyomorult, ha elhal mellőle a jó hitestárs. De hát milyen a szegény cseléd, a kinek nincs a sütő főző, mosó, tisztogató, apró-marha etető, szövő, fonó, varró...

De hamar rongyos, szutykos, ágról-szakadt lesz belőle. Hát a szegény nem sirathatja soká!

1) a vármegye építészeti pénztárában:

kézpénzben	5294.17
magán adóslevelekben	10692.95
államkötvényekben	2510.—
összesen	18487.12

2) a vármegye tulajdon pénztárában van:

kézpénzben	6301.87
magán adóslevelekben	18930.—
államkötvényekben	8711.—
összesen	33942.87

Ezen, úgy az 1) alatti pénznek elégtelensége folytán van-e még?

3) a régi letéti pénztárban, ez áll:

kézpénzben	6485.08
magán adóslevelekben	706.04
összesen	7191.12

Az 1) 2) 3) alatti vármegyei saját pénztárakban levő összegek elégtelensége folytán lehetne-e elővonszolni még egy kis pénzmagot?

4) a Somogy vármegye tulajdonát képező „elidegeníthetlen” törzsvagyón pénztára, ez áll:

kézpénzben	9198.16
magán adóslevelekben	400.—
összesen	13198.16

Az 1), 2), 3), 4) alatti pénztárak összegei egyben 72,819 frt 27 kr.

Ezeket előadván, most következik bizonyos egyének részéről a szörnyűkűdés! — Ez pedig kétféle:

a) oly egyének szörnyűkűdése, kik — különösen a 4) alatti alap tekintetében, — „v a k m e r ő s é g” nek hiszik ezen alapot megbontani onnan, a hova ennek jövődelmét — **jogtalanul** — adjuk;

b) oly egyének szörnyűkűdése, a kik nem hívék ily nagy alapnak létét s most egyszerre tudomásukra jut, és nem hívék, hogy ezt a vármegye **jogosan** fel is használhatja!

Bonczoljuk tehát egy kissé eme a, pont alatti „szörnyűkűdésnek” okát:

Ennek bonczolása előtt megjegyezzük, hogy ne tartogassuk mi — Somogy — a pénztárak összegeit azon 5% kamattal, a mit jövedelmeznek s a mely tény épen nem elég ok arra, hogy a Somogy székvárosában: Kaposváron ennek egyik fő közlekedési utcájában lévő magtár alakú bár erős épület ott léte által a szépítészet fogalma s ténye ellenére megakassza városunknak — a székvárosnak — csinosodását, a kor kívánta helyes izlésnek kifejezését, egy szóval azt, hogy ama utca jövődében is a fennebbi épület jelenlegi alakja miatt „Z s i b á r u s” utcának látszassék!

Tekintsen Somogy az ezen utcabeli házbirtokosok érdekeire is, kik a Teleki utcában jelenleg magtár alakban lévő épület miatt házaitkat építtetés ily házhelyeiket nagyobb értékűvé tenni, gátolva vannak!!!

Most pedig térjünk át a „szörnyűkűdés” okaira.

Az 1. és 2. alatti pénztárak tekintetében tudjuk, hogy nincs ok a szörnyűkűdésre; — ámde lehet ok a 3. alatti „letéti pénztár” miatt!

A vármegye építkezési ügyére nézve pedig fő h o r d e r ő v e l bírhat e pénztár.

E pénztár fogadá kebelébe sok éven át ugy

a „bírósi” — mint a „közigazgatósi jellegű” pénzeket is; de az előbbi összege az 1871. évre következett „szervezés” folytán a mk. törvényszék részére átadott, a fennebb jelzett maradvány tehát mint „közigazgatósi” jellegű kizárólag a vmegyét illeti, ezzel tehát rendelkezni Somogy megyének joga van, s ezt töle elvitatni kisésem fogja! — Az építéshez tehát „bátrán” felhasználhatja!

De réá jövünk a „szörnyűkűdés” legnagyobb okára, a 4. szám alatt jelzett, „Somogy megye tulajdonát képező elidegeníthetlen törzsvagyón” pénztárhoz. Itt aztán már lehet és kell is „szörnyűkűdni”.

S ugyan miért? Taglaljuk kissé e pénztár eredetét. Honnan származik?

Felelet: A Somogy megyében lévő — tehát Somogy megye tulajdonát tevő — ingatlan birtok eladási árából!

S aztán miért lehetne e pénztár kérdésénél annyira szörnyűkűdni, mikor már a czim maga is megmondja, hogy a „vármegye tulajdonát teszi”?

Ennek oka van! Ezen ok pedig talán az „elidegeníthetlen” szóban lenné magyarázatát akkor, ha eme magyarázat ellenében nem tudók a contra érvt felhozni, és pedig abban, hogy hiszen nem akarja Somogy ezen pénztár összegeit „elidegeníteni”, de inkább értékesebbé akarja tenni!

S ugyan ki gátolhatná, hogy ne helyeztük el mi magunk, ott s oly biztos helyre, mely intézkedésünk által ugy Somogy székvárosának, mint a törvénykezési szaknak is hasznára lehetünk?

Felelet: **a kormány!**

Hogy — hogy?

Csak ugy, hogy ezen pénztár tőkének kamatját a megye köteles a kincstári — a megyeházi — pénztárba adni, s a megyének ezen bevétele a Somognak évenként járandó összegből levonva leendő!

A „törzsvagyón” tehát a vármegye eladott birtoka után származván, ennek kamatját jelenleg a kincstár — a megyeházi pénztár rovására — élvezi! Ez szerintünk jogtalan lévén, e rendszeren okvetlen változtatni kell!

Somogy saját jogait senki által csonkíthatni ne engedje, de eme építkezési — és más — ügyben is oda hassen, hogy — ha szükséges — a törzsvagyón pénztár összegei is a vármegye rendelkezése szerint felhasználható lehessenek!

A Teleki utcában jelenleg lévő utca épület hossza circa 43 öl; falai szilárd anyagból — homok és mészszel alkotott ragaszszal építve — oly erősek, hogy az alapfalakon egy egy ölnyire egymástól húzandó téglaszallopok közvetítésével egy réá vonandó emeletet bátran megbírhathat. Az építkezési költség van még, ebből azonban leszámítandó lenne a gerendák némely részének használhatósága, valamint a tetőre szükségelendő s jelenleg is rajt lévő cserép zsindely ára!

A most nevezett Teleki-utcai ház délkeleti részén, az udvarba ennek egy szárnya is bevonul; ezt az utcai épülettel együttesen célszerű lenne szinte felemeltetni!

halottját, neki arra nincs ideje. A jó hitestárs eltemetése után csakhamar elvettem egy öreg cselédasszonyt.

No, az Isten bocsássa, én nem panaszlom, de biz nem az első. Együgyű is, a dolgot sem szereti, meg azt tartom, az oskoláról hírről is keveset hallott, de hát mindegy, a gyerekek nagyok, majd csak megleszünk.

De a baj nem jár egyedül. Mikor szegény páromat eltemettem, így gondolkodtam: a Pista gyerek most már emberszámba megy, a szem megakad rajta, szép gyerek. Azonkívül jó, okos, szelíd, majd csak megházasítom valahogy.

Igen ám jó uram, de jött a sorozás, Pistát elvitték. Ott maradtam a kisebb gyerekekkel. Sok baj, sok szomorúság. Szegény ember panaszát boldog Isten bírja.

A kisebb gyereket beállítottam szolgálatba Pista helyére. Most így éldegéltünk.

No, gondoltam, Pista kiszolgál, három esztendő nem a világ, majd megkerül a fiu, akkor megházasítom.

Az öreg majorgazda vagyonos ember, egyetlen leánya van, — jó szemmel nézték a gyereket. — Ennél szebb szerencse nem lehet. Hát csak vigasztaltam magamat, a mivel lehetett.

E közben történt, hogy a Pista gyerek a regementtel elment Hercegovinába. Hirt hallottam róla, hogy jól viseli magát.

Előjárói szeretik: führer lett. — Áldásék a jó Isten. Lám, ott is ember, ott is becsülik.

No, semmi sem oly hosszú, hogy vége ne lenne. A gyerekek is megkerült. — A jószágos ég tudja, hogy hogyan örültem neki.

Szegény fiam, bizony csehül nézett ki az ábrázatja. De hát, gondoltam, a katonakosztalon bizony nem hizik fel senki, majd itthon ismét piros lesz és vidám.

A mint már említém, a halál belekérteözött.

A doctor megvizsgálta és azt mondja, hogy igen aggályos a baj, okul adja a sok strapációt és a meghűlést. Ezt a bajt szegény gyerek a hadjáratból hozta.

Hát uram, most így állunk. De hát én el-sietek, mert cseléd ember idejét számon kéri. Isteni áldást kívánok az Urra.

— Isten áldja meg édes öregem, mondám a jó öregnek. Ugy hiszem, nemsokára arra visz utam, meglátogatom kelmeteket.

Tavaly a nyár utóján utam a garmadosi pusztán vitt keresztül.

Megállottam, és a cseléd lakások felé tarték.

Az első cselédház pitvarában üldögélt egy sovány fiatal ember az égető verőfényen és köhécselt erősen. Azonnal megismertem a szegény Pista gyereket. Hozzálépve megszólítottam, hogy miként érzi magát? Szegény gyerek, a sűrű köhögéstől alig jut léghöz és szóhoz; így felel:

— Ej uram, boldog volnék én már egészen, ha az örök regementbe berukkolhatnék, mert ez az élet siralom.

— Ne busulj szolgálom, vigasztaltam a jó fiut. Hiszen te fiatal vagy, még meggyógyulhatsz.

— Meggyógyulásról szó sincs uram, erről én már rég lemondottam. A halál pedig sürgős, mert ha én ezen az őszön, vagy legfőlebb a télen meg nem halok, ugy az öcsémet a tavasszal elviszik katonának, de ha én sirba leszek téve, az legalább mint egyetlen fiu itthon marad, szegény édes apám mellett. Átok lenne az a gondolat, hogy az én nyomorult életem miatt azt a szegény gyereket elvívják. Pedig már szól a dal, hogy „Zsindelyezik a kaszárnya tetejét.” Uram, az Isten a szegénynek azon kérését, hogy mentől előbb elvégezze a földi nyomorúságot, tán csak meghallgatja. Hiszen ezzel nem átkozódik talán.

... Szorult szívvel távoztam a szegény szerencsétlentől. Szabó Kálmán.

Ezen ház emeletre vonása esetén itt lehetne helyt a törvényszék minden osztálya, ugy a kir. **járásbírósi** is; ezen utcai hosszú épület közepén egy kapunyílás készíthetnék s ezen át lehetne — közvetlen — bejárás a kir. törvényszék helyiségeihez. S így a kir. tszék hiv. helyiségei a Teleki-utczában lévén, ezzel lehetne az ügyfeleknek közlekedniük.

Lehetséges-e ezen építést a fennebb előirt összeggel megteremtünk?

Lehetséges; ámde a fennebbi összegnél okvetlen jutányosabbá teendhetők, ha az építést ahoz értő egyének felügyelete mellett „házi la g” mi magunk eszközöljük!

S ha ezt tenni a kormány hajlandó nem lenne, tegye legalább Somogy önmagát — ott a zöldaszta körül — egyszer életében, független bajnokká oly ügyében a vmegyének, a mely ügühöz — hogy tisztán léthassunk — még gondolkodni is alig szükséges!

Ha mi — Somogy — a saját vagyonunkkal építünk, ugy az ezen helyiség utáni bért mi magunk is akarjuk élvezni; s ha ez utóbbiak folytán gáttra találna, tegye meg azt a „vető” a vármegye, hogy az ő régi jogai — anyagi vagyona elhalászása — ellen a törvény keretén belől intézkedjék! —y.—k.

KÖZÜGYEK.

Az országgyűlés e héten nem tartott érdemleges ülést, mert a képviselők egy része, mint delegatus Bécsbe utazott a rendkívüli ülészakra. Az érdemleges tárgyalás hétfőn kezdődik meg a képviselőházban, mikor a költségvetés részletes vitatását fogják tovább folytatni.

A delegáció albizottságai kedden kezdték tárgyalni a közös hadügyminiszter előterjesztését. A P. Ll. ugy értesült, hogy az osztrák delegatusok azt a kifogást teszik a közös kormány nyolcz milliányi rendkívüli hitel kérése ellen, hogy az igen csekély. Ez igaz is! Tréfáért igen sok kidobni nyolcz millió forintot; — komoly akció esetén pedig e nyolcz millió ép annyi, mint egy pohárban egy csepp víz.

A legelső hír, mely Bécsből a magyar delegáció hangulatáról ad értesítést, arról szól, hogy a kormány tagjai igyekeztek lebeszélni a parthiveiket képező delegatusokat, a fölkelés és foglalás dolgának tulságos bolygatásától. Az állami és katonai érdek hangzatos jelszava ismét nagy szerepet játszik, hogy elejét vegyék oly kérdéseknek és oly vitáknak, melyek ama példátlan lelkiismeretlenségbe és ügyetlenségbe bepillantást engednének, a melylyel Dalmáciában a tüzet ennyire engedték éledni. Mert az egyszer kétségtelen, a közös miniszteri előterjesztéshez csatolt emlékiratból is kiviláglik, hogy a legnagyobb ügyetlenség és könnyelműség kellett hozzá néhány szál ujoncznak a hadsorbba állításáért ugy felgyújtani a lobbanékony Dalmáciát, s ha már belegyújtottak, elfoglalni engedni erősegeket s általában addig és ugy vezetni ott a rend fentartását és helyreállítását, míg századok helyett ezredek, ezerek helyett milliók szükségesek a legkisebb eredmény elérésére. Az se utolsó foka a bécsi katonai kormányzás könnyelműségének és lelkiismeretlenségének, hogy bár ugy Dalmáciában, mint Hercegovinában észlelhették a „mozgást”, tapasztalhatták a Montenegrón át orosz emisszáriusok által folytatott bujtogatási üzemeket, és a fölkelés előkészítését, mégis odáig engedték fejlődni a do'gokat, a hova mostani alakulásukban fejlődtek.

A KÖRNYÉKRŐL.

Kapolyból értesíték, hogy ott e hó 21-én ment végbe a bíró-választás, melynél Hegyesy segédszolgabíró „pontifikált”. — Etetés-ítatás ehelyen sem hiányzott, a választás előtt egész éjjel s utána is csaknem reggelig folyt a dáridó. A választás F e l b e r Péter javára dől el, ki a községben már megelőzőleg is hat éve viselte e tisztet.

Lengyeltőtiből írják nekünk: Szeretett képviselőnk Szalay Imre sajtóperének kimenetelét mi itt igen nagy érdekléssel és izgatottsággal várjuk. Ellenfeleink már azt hiresztelik a nép közt, hogy mert képviselőnk megsértette a c s á s z á r t, 5 évre becsukják és lesz új választás, és lesz új eszem-izsom! pedig még a réginek sem fizették ki teljesen az árát!

A bíró-választások megvoltak ellenfeleink mindent elkövettek ellenünk, de azért legtöbb községben pártunk tagja választott meg.

A telekkönyvet f. hó 31-én délután veszi át járásbíránk Marczaliban s hozzák

fegyveres fedezet mellett, mert sok baj s kár lenne, ha valahol az uton elvinnék tőlünk, amiért oly sokat fáradtunk s cirka 8000 frtot áldoztunk, de sok adósnak megkönnyebülne azonban a szíve!

A kaposvári főrabbi ur f. hó 26-án egy öreg zsidót prédikált el itt. Az egész intelligencia hallgatta beszédét, melyet magyarral tartott. A beszéd tartalmát bíráló alá venni kényes dolog, nem akarván rabbi uralmi hírlapi vitába elegyedni. De mégis furcsa volt, mikor azt mondta: „Becsületes ember volt az elhunyt — ugymond — mert zsidó volt”. Így tán még jobb lett volna: „Becsületes volt az elhunyt, pedig zsidó!”.

A Balaton jegét újra kihajtotta a szél s így a halászat pang, alig fognak a halászok annyit, a mennyit fölemésztenek, sőt a híres fonyódi okleveles (!) halászmester Rosenbergeren megesezt az a szégyen, hogy Zarából hozatott vendégei számára halat. Ha ezt megtudnák, bizonyára visszavennék a kiállítás adott oklevelet, mely pedig eredete a híres kvalifikációnak.

A vigalmakat illetőleg tudatom, hogy eddig a farsangon egy volt: az izr. nőegylet, mely fényesen sikerült. Febr. 11-én lesz az iparosoké, 14-én pedig a kasinóé. A. I.

HIREK.

— **A „Népjog”** mai számának első közleményére e helyen főlhívjuk olvasóink b. figyelmét. Kaposvár város képviselő testülete ir föl igen szépen, röviden bár, de ép olyan megkapón az általános nagy első gyűlés tárgyaiban, a vármegyéhez.

— **Hó esett** kedden délután Kaposvárott és megészerte. A szokottnál valamivel hidegebb időjárás következett be.

— **Hymen.** Kaposvárott eljegyezte Spitzer Riza kisasszonyt Schulhof Mór ur Marczaliból. — **Pécs** ett Hammerli János ismert keztügyáros kedves leányát, Bellát a múlt héten vezette oltárhoz Matros János vaskereskedő. — Ugyanott H a k s c h Riza kisasszonyt, Haksch Antal nyug. kir. számtanácsos leányát eljegyezte Frosch Károly siklósi polg. isk. tanár. — H é v i z r ö l értesítik lapunkat, hogy Glazer Henrik vendéglős jegyét váltott Roth Etel kisasszonnyal, a székesfehérvári színtársulat egyik tagjával. — B e r z e n c z é n Dinstenberger Hermina kisasszonyt eljegyezte Szőke Kálmán oltárizi tanító.

— **Dr. Laky Kristóf** n. kanizsai kir. ügyész ur a veszprémi kir. törvényszék elnökévé neveztetett ki.

— **Roboz István** urral a „Somogy” legutóbbi számában a „Népjog” gal szemben használt kifejezései miatt a közönség megkimélésével más uton fogunk leszámolni.

— **Csendélet.** Kadarkutról értesítnek: Múlt hó 25-én Bürgner Albert, kadarkuti lakos elment a szomszéd faluba lakodalomra. Volt jó, vig kedve, de mikor hazatért, üzletét feltörve találta, 400 forint árucikk és több értékpapír hiányával.

— **A kaposvári iparos ifjak** képző-és segélyező egyletében jan. 29-én tartott közgyűlés alkalmával T a r C s a t á r ur egyhangulag tiszteletbeli elnökévé választott. A későbbi tárgyak fölött olyan vita keletkezett, hogy az alelnök kénytelen volt az ülést feloszlatni. Ekként az elnökválasztás több tárgyalandó ügy a jövő rendkívüli közgyűlésre halasztott.

— **A helybeli kereskedő ifjak** társulata jan. 31-én tartotta közgyűlését. Az egylet szép sikert mutatott fel. Egy évi működése után 389 frt 76 kr. tiszta vagyona van. Szép beszédben hangszította az elnök, hogy jelenleg a társulatnak 120 tagja van, 68 rendes, 5 alapító, 39 pártoló és 8 kültagja. Ezek után az elnök a választmányal együtt leköszönt, és következett a választás. Mielőtt a kinevezett kandidáló bizottság hátra vonult volna, V e i s z Rudolf meghatározta az elnök jótéteményeit, mire az ifjuság lelkesülten megéljenezte, és egyhangulag új elnöknek kiáltották ki. S i m o n Gyula megválasztásáért köszönetét fejezte ki, és újra elfoglalta az elnöki széket. Továbbá megválasztották: alelnök Goitein Antal, jegyző Krausz Miksa, pénztárnok Kemény Károly, könyvtárnok Goldschmidt Vilmos. A választmány: Rauschenberger Alajos, Honig Ferencz, Lusztig Mózes, Singer József, Klein Károly, Veisz Rudolf, Veisz Vilmos, Veinberger Miksa. Ezek után Szesztratin Antal indítványozta, hogy válasszon a társulat egy tiszteletbeli elnököt, de többek felszólaltak ellene és az elnök elhalasztotta az ügyet a jövő közgyűlésre.

— **Szigetvárról** írják: Bogyó Alajos színtársulata minálunk a közönség részéről meleg pártfogásban részesül. Pár nap előtt a „Kornevilli harangokat” adták. 6 1/2 órákor minden kör-és zártzék el volt adva. Hét órákor földszinti jegyet sem lehetett kapni, nem fért senki a terembe, a folyosón székeken álltak egyik a másik háta mögött. A 60 bérleten felül száz és tizenhat

forint volt a bevétel, ez bizonyára érdekes dolog. De meg is látszott a társulat legtöbb tagján, mert szívvel és lélekkel játszottak. B á c s k a i Julesa mint „Serpolette” kitünő volt, ugyszintén V á r a i Mariska mint Gervois, S z o m b a t i Vilmos mint Gáspár, M u n k á c s i mint Greniső, ez utóbbinak igen pompás hangja és játékmódora van. B o k o r mint bíró, mikor csak kijött a koulisszák mögül, már tapsokaratott, K i s s János pedig mint H e n r i szintén megérdemelte a tapsokat.

— **Sir-rablás babonából.** Tolnamegye K á n y a községéből írják lapunknak e históriát: Községünkben él egy szerencsétlen fiatal, nős egyén, névleg: D ö m e József, földműves, ki már több éven át szenved szivgyöresben. Nem rég egy cigány asszony azt a tanácsot adta a beteg anyjának és nejének, hogy déli 12 órákor, amint a harang megkondul, a temetőben ássanak ki egy sirt, — melyben József nevű hulla fekszik s annak fejét levágva, kilencz napon át vízbe áztatva a vizet itassák meg a beteggel, ki így bajától örökre megszabadul. A jóhiszemű anya és feleség, kik eme jóslatot szentnek hitték, csakugyan déli pont 12 órákor, amint a harang megkondult, két legény által egy sirt kiásattak s a már 11 éven át néma sirban pihenő Takács József koporsóját felszakasztva, annak fejét levágták, azt haza szállítva — vízbe helyezték, hogy kilencz nap mulva mint esalhatatlan gyógyszer a beteggel megittassák. A sirásást azonban, miután az nappal történt — többen látták, azt azonnal a plebános urnál, egy a község házában feljelentették. A mélyen megilletődött plebános a község előjárói a tetteseket meghivatva — azok először tagadták, de csakhamar bevallották tettüket, mire a már vízben áztatott koponya a község hához vitétt. A vétkes tett azonnal jegyzőkönyvileg felvétetvén, az a megyei hatósághoz bejelentett. A levágott fő egy kised koporsóba helyezve, egész szertartással nagy néptömeg kísérete mellett újól eltemettetett. — Hiszszük, — teszi hozzá levelezőnk, — hogy a nem rég ki-nevezett főtisztelendő H a s s József plebános ur, elődjének sok oldalu gyengéit gazdagon fogja pótolni s mint jeles, tudományos lelkész, a mellette működő Fürkampe István, kitünő tanítóval — rövid idő mulva ki fogják irtani a szegény nép között meggyökeresedett babonát. P. F.

— **Rövid hírek.** A Balaton — mint lapunknak írják — befagyott, nemcsak szélein van jégburkolat. — **N. Kanizsán** a múlt héten teljesen kifejtett cserebogarat láttak az ottani polgárok. — **Balatonvidéki kör** czim alatt Budapesten művelődési kört tervez a somogyi, zalai-és veszprémi fiatalok ottfönn lakó része. — **Szent-Gróthon** a nőegylet e télen 57 gyermeket látott el ruhával. Ily tény magát dicseri. — **A baranyai** községi és körjegyzők egylete véglegesen megalakult. — **Német-Boly** községben csaknem minden éjjel történik kisebb-nagyobb lopás vagy betörés. — **Siklóson** két napon egymásután volt tüzvész, mindannyiszor egy-egy házat emésztett föl. — **Horváth Gábor** költsei szolgabíró a lakását állítólag Tabrattette át, hogy a közig. és törvényhatósági hivatal ott együtt lehessen.

A város házaról.

— Közgyűlés jan. 30. —

A gyűlés első tárgyát a képviselő testület ujjonnan alakítása iránti intézkedés képezte. A választók névjegyzékének összeállítására s három választó kerület alakítására bizottság küldetett ki. Megválasztott az igazoló bizottság két tagja is ifj. Csorba Ede és Szalay Károly személyében. Utóbbi indítványára a képviselők eddigi számának — most 66 van — a népesség arányához képest 96-ra fölemelése határozott el.

Második tárgy: az annyi port felvert, s annyi gyanúsításra alkalmat adott ovoda-ügy. N é m e t h I g n á c z volt polgármesternek az ovoda alapítványra vonatkozó számadásai megvizsgáltattak s **helyeseknek találtattak**, a miért neki a felmentvény megadatni ugy a bevétel felül 27 frt kiadása visszafizetni rendeltetett, ezzel kapcsolatosan az ovoda ügy végleges rendezése iránti javaslat tétellel tíz tagu választmány bízott meg.

A sorrendben, de nem fontosságban, utójjára következett a zálogház kérdése. A polgármester elnöklete alatt működött bizottság továbbra is kiküldetett, hogy a végleges javaslatot a törvényhez alkalmazva elkészítvén, az helybenhagyás végett a miniszteriumhoz felterjesztessék.

Végül katona szállások iránt kötött néhány szerződés vétetett tudomásul.

E rövid jelentésünk a gyűlés lefolyásáról egészen csonka lenne, ha meg nem említenék azon jelenséget, hogy minden gyűlés újabb tanujele azon érdekeltségnek, melylyel a képviselők a város ügyei iránt viseltetnek, s mely a közjó előmozdítása iránti vetélkedésben is kifejezést nyer, s ki nem emelnék S z a b ó Kálmán polgármester tapintatos vezetését, melylyel a tanácskozásokat már is városunk értelmiségét megillető színvonalra emelte.

Társas élet.

* **A csurgóibál** kitünően sikerült. A jelen volt kaposváriak valódi elragadtatással beszélnek a váratlan nagy fényről s a rendezőség elegans, tapintatos, ügyes működéséről. Ily jó hír után, nekünk ugy tetszik, adandó alkalommal Kaposvár még sokkal nagyobb mértékben lesz ott képviselve, mint ez esetben volt. A hölgy koszoruból a bál anyán Hochreiter Lászlóné kívül följegyzik idős Csorba Edéné, Györy Mihályné, Nagy Sándorné (Csurgóról), Nagy Sándorné (Kaposvárról), Bauss Zsigmondné, Schusztter Ferenczné, Csorba Gusztávné, Gyarmathy Józsefné, Nagy Zsigmondné, Zsivkovits Titusné, Konlegner Károlyné, Mayerhoffer Józsefné, Unger Samuné, Musquetter Mihályné, urnóket. Bauss Róza és Regina, Csorba Mathild, Belus Anna, Hochreiter Jolán, Fáy Irma, Gosztonyi Beatrix, Groszer Hedvig, Horváth Flóra, Mohl Henriette, Mayerhoffer Julesa, Konlechner Ilka, Nagy Ilka, Nagy Lenke, Nemes Rózsa, Rozs Gizella és Vilma, Suszter Flóra kisasszonyokat.

* **A kaposvári nemzet i Casinó** nagygyűlése folyó évi február 15-én délután 2 órákor fog a casinó helyiségében megtartatni, melyre az egyesület bel-és kültagjai tisztelettel meghivatnak. Kaposvárott 1882. évi február 1. Dr. **Andorka Elek**, titkár.

* **T a b o n** megalakult az országos vörös kereszt egylet főlkja. Elnök: R a z g h a Lajos plebános ur és L ö v y Zsigmondné urhölgy, alelnök: N ö t h i g Jánosné urnó, titkár: S t r a s s z e r József tanító, gazda dr. U j l a k i Soma. A választmány tagjai lettek: dr. Ujlakiné; dr. Hornyánszkiné, Szarvasné, Deutsch Gáborné, özv. Krebsné, Starisné, Horváth Béláné, Elsnerné, Österreicshné és özv. Strasser Józsefné urnók.

* **N a g y - A t á d é s v i d é k e** fiatalága Nagy-Atádon február hó 18-án a „Korona” vendéglő termében jótékonycélu zártkörű táncvizigalmat rendez. A rendezőség: Babochay László, Barakonyi Károly, Baranyi Árpád, Elemy Károly, Kaeskovics Gusztáv, Kilbinger Ferencz, Mike Károly, Payer Géza, ifj. Pfysterer Károly, Varga Lajos, Kezdeté 8 órákor. Belépti díj: személyjegy 2 frt. Családjegy 3 személyre 5 frt. — Az estélyen B a r c z a Jóska kaposvári zenekara fog közreműködni.

* **Vegyések.** Ismételve melegen fölhívjuk a közönség figyelmét a kaposvári műkedvelő-társulat által febr. 6-án rendezendő calicó-estélyre. Nehány igen csinos, kecses „honi” öltönyt már láttunk a bemutatandókból. — Ifj. F o l l y József termében a múlt szombatn tartott kedélyes estélyen igen fényes, válogatott közönség voltegyütt. — F. S e g e s d e n a jövő szombatn zártkörű táncvizigalmat rendeznek az ottani iskola javára. — N. K a n i z s á n febr. 4-én a vasuti étteremben lesz multság, melyet a vasuti tisztviselők rendeznek. — S ü m e g e n sikerült koresolya-bált adott a fiatalok. Huszonnyolcz pár tánczolta a négyeseket. — P é c s e t t az 1 éves önkéntesek tánczestélye meglepő siker mellett folyt le. Városunk szépei közül a H á j nővérek nevét említi föl tudósítónk a jelen voltak között. — B o n y h á d o n a múlt szombatn tánczestély volt részvét mellett, a kaszinó helyiségeiben. — S i ó f o k o n febr. hó 17-én multságot tartanak a nagyvendéglő termében.

— **A nőegylet bálja.** —

A kaposvári izr. nőegylet bálja az idén, az igazat meg kell vallanunk — nem volt oly l á t o g a t o t t, mint máskor szokott lenni. Ez azonban nem a siker ellen bizonyít. Csupán, hogy a nagyterem, mely pedig oly szépen volt díszítve, nem telt meg, ennek daczára a jövődelem felülfizetéssel együtt meghaladja a 150 frtot. A táncok vígan folytak, reggeli 5 óráig, a négyeseket 44 pár lejtette, kitünő rendezés mellett.

A hölgyek közül ott láttuk Berger Antalné, Fleischman Jónásné, Hochstaetter Ferenczné, Inselt Samuné, Rosenfeld Mórné, Dr. Réthy Ignáczné, Schwarcz Samuné, Dr. Rosenberg Sándorné, Fuchszné (Szigetvárról.) Grünhut Lajosné, Hofbauer Lajosné, Weisz hadnagné, Kunfy Adolfné, Hónig Dávidné, Rotter Janka (N.-Atádról, fehér atlasz ruha, brüsszeli csipkével díszítve) Hirsch Gizella Szegzárdról, (fehér kreplisz ruha atlasz derékkal.) Keller Janka, Krausz Róza (Budapest.) Weisz Marcsa, Kemény Róza, Braun Berta, (Szt.-G.-Kér.) Schwarcz Józsefa, (Csoknya.) Büchler Róza, Klein nővérek, Goitein Hermin stb., a férfiak közül ott láttuk Kelemen

Lajos t. elnök, Szabó Kálmán polgármestert, ifj. Csorba Ede, Hódossy Lajos, Inselt Samu, Rosenfeld Mór, Dr. Réthy Ignác, Simon Aladár, (Bog-lár) Kuny Adolf, Dr. Rosenberg Sándor, Svarecz Samu, Hochstaetter Ferencz, Babochay Zsigmond és Kálmán, Sebőninger alezeredés és még számos eszázári és honvéd tiszt urat. Dícséretre méltó, hogy a társalgás egész éjjel ma g y a r u l folyt, de bizony magyar c s á r d á s csupán csak egy volt. Egészben a mulatság elég jól sikerült.

NEPGAZDA.

— **N. Kanizsán** a múlt hétfőn orsz. vásár volt, mint velünk röviden tudatják, az üzlet sok kívánni valót hagyott fönn, különös keresletnek örvendett azonban a g a b o n a, elannyira, hogy a kínálat és kereslet között beállott nagy különbség következtén a b u z á n a k ára métermázsánként 30—40 sőt 50 krral is felszökött. A készlet kevés, forgalom egyébként könnyű lett volna, mert az utak mindenfelé kitünők.

— **Közlemények.** A kaposvári föld hitel- és kereskedelmi bank múlt évre 10 frtyui osztaléket fog fizetni részvényeként. — **A szigetvári takarékpénztár** febr. 26-án, a m a r c z a l i i takarékpénztár pedig febr. 27-én fogja tartani közgyűlését. — **A pécsi iparkamra** tudatja, hogy a kamara területén belől lakó iparosok, kik a nyáron Triestben rendezendő kiállításon netán részt venni szándékoznak, bővebb értesítést a kamaránál kaphatnak.

SZÓRAKOZÁS.

Társadalmi árnyfoltok.

— Elmélkedés. —

Mintha csak hallanám egyik-másik nyájas olvasóm gondolatát, mint boszankodik, hogy sőt árnyékkal akarom untatni és nem irok inkább — ha már ő megtisztelt soraim elolvasásával — világos napsugarak-lepte virányokról?

Igen, nyájas olvasóm! magam sem vagyok pessimista, sem misantrop és így magam is szívesen foglalkozom a társadalmi életünk nyújtotta élvezetekkel, de épen azon körülmény, hogy ez élvezetek sohasem teszik meg ama szűkképeni hatást kedélyünkre, melyre hivatják, vezetett amaz örök árnyékban sinlődő zugokba, hova nem hat az egyenesen terjedő világosság, mert hozzájuk csak nagyon tekervényes uton juthatna. Én, mondom, bejártam e helyeket s a mennyire a sötétség engedte, szememet hozzászoktatva

kiküldöttem mind ama buvókat, hova ezen társadalmi életünkön tengődő kártékony bogarak a világosság elől visszavonultak. Megletem őket, de ki nem irhattam, mert az ellenük vetett csapda csak ravaszabbá, az életükre törő mérég csak szívósabbá teszi őket. Épen ezen tehetetlenségem velük szemben kényszerít, hogy létüket és minőségüket embertársaimmal megismertessem, ha tán egyesült erővel ellenük fordulva, mégis sikerülne azokat kipusztítani és helyettük hasznosabbakat, jótékonyabbakat, vagy épen azokat nemesítve tenyésztenünk.

Ha névszerint felemlítendem e kártékony élősdieket, tudom nem fognak t. olvasóm új fogalmakat hallani, a mennyiben ha nem is szeretjük bevallani, hogy önmagunk is tápláljuk azokat, bizonyára mindnyájan felismertük már azok létét egy a másban. Ily élősdiek ugyanis: a z ö n z é s, ö n h i t t s é g és a k e t t ő e g y s é g e és épen azért a legdurvább: a g ö g.

E három fereg az t. olvasóm — bocsánat e széplellenes kifejezésért — melyek évezredek óta rágódnak társadalmi életünk gyökerein, mert már magvába, csirájába lerakódtak. Vagy nem-e az önzés életlő átká szította Kainban a testvére iránti gyűlöletet? Nem-e az önhittség volt Róma s az egész ókori világ bukásának legfőbb indoka? És nem-e a gög ingatja manap a zsarnokok bitorzásomolyát?

Sajnos, hogy milderre ingennel kell felelnünk, sőt, ha igazságosak akarunk lenni, még töredelmesen be kell valanunk, hogy ha az említett tényezők ellen erősen sikra nem szállunk, övéké lesz a győzelem és a társadalmi életet rövid idő múlva teljesen aláássák. Nem lesz tehát felesleges szó-szaporítás az említett ferdésegeket bonczkés alá venni, hogy kitalálhassuk a nekik megfelelő ellenmérget is.

Az első tényező, mit felemlítettsem, az ö n z é s, mely mint olyan, halálos ellensége a társadalmi életnek, ugyannyira, ha ez minden emberben fölényre juthatna, e fogalom: **társadalom** — még névszerint sem létezhetnék.

Mert mi az önzés? Az önzés nem egyéb, mint az egyénnek önmaga és minden dolog iránt önmagáért való szeretete; ez teszi az embert önmagának bálványozójává, ez teszi embertársainak zsarnokává, kiváltképe, ha a szerencse is mosolygó arczával fordul feléje. „Az önzés ember sohasem helyezi magát önmagán kívül, soha nem időzik másoknál, ha csak nem a méhhez hasonlóan azért, hogy édjét kiszívhasa (*). — És lehetséges ily

* La Rochefoucauld: „Maximes et reflexions.“

alapelvekké társadalmi életet teremteni, vagy a meglevőt virágoztatni, hogy az gyümölcsével embertársaink vágyait, kívánalmait kielégíttesse? (Vége köv.)

Szerkesztői üzenet.

Főlkérjék lapunk összes barátait, hogy a közeljövőben történet érdemesb eseményeket velünk röviden tudatni méltóztatassanak. Csak ez uton lehetséges elérni a földadatot, melyhez már-már közel eljutottunk, hogy a „Népjog“ gyorsan és pontosan értesítve legyen a megye és közelebbi környék minden részéből.

A. I. Llt. Igen, igen köszönjük a figyelmet. — Közelebb magánlevél megy.

Büvész. Sztvr. Hogy az ön produkcióit meg nem engedték, ahhoz joguk is volt, helyesen is tették. A kasszinó nem csepü-rágás helye.

V. h. Fölhasználtuk.

B. M. A szenvedély mitsem használ. Higadtan, ovatosan.

Zseliczi. Tegyük-e? ...

G. K. Ez a dolog a kiadó-hivatalra tartozik.

tn. Megjött. Köszönet a szép sorokért.

K. E. Nem volt róla tudomásunk.

F. S. Ha a mérték betelik, tudni fogják kötelezőségeket. Miért kezdenék?

H. B. Ez csak a másodikkal egyszerre volna kiadható. De hát az első?

Ü. A. Padzi, több borsát szeretnők. Az ilyen tárgy megérdemel kis utánjárást. Egyebekre jövő számunk.

T. S. Köszönettel feleltettük. Okát ki fogja ön találni.

E. T. E tárgyban a polemikát nem akarjuk.

F. G. Ugy lett.

R. E. Sovány biz ez. Ön jobbhoz szoktatott.

M. K. Rövid időn ta átkozunk.

M. B. Színházi dolgokra annyit tért nem fordíthatunk, legfeljebb, ha a társulat náfunk jitszik.

A. L. Időre jött. Szívesen tettük.

Z. K. z. I. Ö. vrsh. **H. B.** sztm. **G. R.** pes. **Kasszinó** bosk. **Sz. I.** ksz. **Elk üldetett.**

Felelős szerkesztő:

Krátky János.

32. szám.
1882.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Tekintetes **kaposvári** kir. járásbíróság 143. számú végzése által **Goldstein Ferencz** kaposvári lakos ellen **Neumann Berta** részére 1000 frt kövételést végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 995 ft 68 krra becsült különféle bolti czikkekből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Kaposváron leendő eszközökre határidőül: 1882-ik évi február hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívataok: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 401. §-a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak. Kelt. Kaposvárott, 1882. évi január hó 25. napján.

Szigethy Imre,
kiküldött bírósági végrehajtó.

572 szám.
végr. 881

Árverési hirdetés.

Alulirt közhírré teszi, hogy a **Somogy-kaposvári bank** részére, **Zsót Vilmos** szennai lakos ellen 1500 forint erejéig a kaposvári kir. tszék únt váltóbíróségnek 6604-5,881 számú végzésével elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróság lefoglalt 599 frt 33 krra becsült **bolti áruczikkék** és egyéb ingóságok árverés utján eladandók, minek **Szennában** alperes lakásán leendő eszközökre határidőül: 1882 február 10-napjának délelőtti 8 órája kitűzetett, melyhez az ár. erezők azzal hivatnak meg: hogy az ingóság szükség esetén becsáron alul is eladatni fog.

Kaposvárott 1882 január 30.

Rittinger Antal,
bírói végrehajtó.

42 szám.
végr. 882

Árverési hirdetés.

Alulirt közhírré teszi, hogy a **kaposvári** kir. járásbíróségnek 5154/879 számú végzésével **Hordóssy Endre** nagybajomi lakos részére, **Horváth József és István** nagybajomi lakosok ellen, 250 forint erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás bíróság lefoglalt, 463 forintra becsült ló, szarvasmarha, birkák s egyébektől álló ingóságok árverés utján eladandók; minek **Nagybajomban** a városházánál leendő eszközökre határidőül: 1882 február 8 napjának délelőtti 10 órája kitűzetett, — melyre az árverezők azzal hivatnak meg: hogy az ingóság szükség esetén becsáron alul is eladatni fog.

Kaposvárott 1882 január 26.

Rittinger Antal,
bírói végrehajtó.

455 szám.
1882

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tekintetes **kaposvári** kir. járásbíróság 123. számú végzése által **Hochrein Lajos** nagybajomi lakos ellen, **Weisz és Uhlman** cég részére 87 frt. kövételést végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 345 frtra becsült szoba butorok s csöves kukoriczából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén, vagyis **Nagybajomban** leendő eszközökre határidőül: 1882-ik évi február hó 16-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívataok, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406 §-a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt. Kaposvárott 1882-ik évi január hó 26-napján.

Szigethy Imre,
kiküldött bírósági végrehajtó.

Laptulajdonos: **Szalay Imre.**

A somogy-kaposvári föld, kereskedelmi és ipar, hitel részvénytársulat 9-ik évi mérlege 1881. decz. 31-én.

Vagyon.	Mérleg-számla. 1881.	Teher.	
Pénzkészlet	33263 61	Részvénytőke	104000 —
Váltó-tárca-állás	342263 54	Betétek	368024 68
Jelzálog-kölcsön,	94622 97	Hitelezők folyó számlában	10325 74
Előleg értékpapirokra	14507 95	Tartaléktőke	8881 78
Adóssok folyó számlában	24739 46	Átmeneti kamatok	3575 80
Értékpapírok, pénzneműek, szelvények	1231 90	Fel nem vett részvény-kamatok	131 —
Leltár leírás után	1574 64	Igazgatósági jutalék	1918 34
		Tiszta nyereségy mint egyenleg	15346 73
			512204 07

Tartozik.	Veszteség- és nyereség-számla. 1881.	Követel.	
Betéti kamatok	18554 84	Kamatok: Váltó kamat	58876. —
Költség: Hivatalnokok és szolgálja díjazása		Folyó számlabeli kam.	1453.68
lakbér, posta és sürgöny díjak,		Jelzálog kamat	7610.84
irodai szükségletek sat.	5615 75	Előleg kamat	956.84
Napi biztosok jelenléti jegyei	1770 —	Levonandó:	68897.36
Adó	1958 71	Viszleszámit. kamat 19485.75)	
Leltárbeli leírás 10 %	174 96	Átmeneti " 3575.80)	23061.55
Tartalék-tőkére	1918 34	Ertékpapírok, pénzneműek szelvények	315 55
Igazgatósági jutalék	1918 34	1874. gabnaüzlet	1106 31
Tiszta nyereségy	15346 73		
			47257 67

Kaposvárott, 1881. Deczember hó 31.

A számvivőéért

Heisler Lipót.

Jelen mérleg-, nyereség- és veszteség-számla megvizsgáltván, a fő- és segédkönyvekkel mindenekben megegyezőnek találtattott.

Kaposvárott, 1882. Január 26-án.

A felügyelő bizottság:

Maár Gyula,

Hochstaetter Ferencz

Honig Dávid

elnök.

Herczfeld Mór.

Rosenfeld Mór.

Kiadja és nyomtatja **Jeiteles Herman.**